

[Jesper Simonsen.]

Gang paa Gang fremhæver og ynder at stille gode Medborgere i Gabestokken, naar de deltager i Kommissionsarbejde, som Tilhængere af det saakaldte Kommissions-Uvæsen.

Jeg kan ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, slutte mig til den højtærede Udenrigsministers, de ærede Medlemmer Hr. Alsing Andersens og Hr. Moltesens Udtalelser om at fraraade Vedtagelsen af det foreliggende Forslag. Jeg vil tilføje, naar jeg igen ser et Øjeblik paa det, som bærer hele Forslaget og Fremkomsten af det, nemlig den militærpolitiske Diskussion, som i Øjeblikket føres i vort Land, og de Militærforslag, som ligger paa Folketingets Bord, at saa er der for os ingen som helst Tvivl om, at en meget stor Del, langt den største Del af Danmarks Vælgerbefolkning, og jeg tør sige en voksende Del af Danmarks Vælgerbefolkning, stiller sig paa det Standpunkt, at Danmark bør drage den fulde Nytte af den internationale Retsudvikling, der sker, at Danmark gennem den Maade, hvorpaa det indretter sit væbnede Beredskab, bør stille sig fuldt ud paa det nyskabte Grundlag, at vort væbnede Beredskab skal give det klareste Udtryk for, at Danmark netop ønsker at stille sig paa Retsgrundlaget, at følge Tendensen i den moderne internationale Lovgivning og at bidrage til at udvikle den for derigennem paa bedst mulig Maade at betrygge vort Lands Fremtid.

Med disse Ord skal jeg da anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Forslag.

Holstein: I et lille Land med saa udsat og svag en storpolitisk Stilling som Danmarks, hvor den militærpolitiske Situation er saa forfærdende usikker, som den er hos os i Øjeblikket — det indrømmes jo fra alle Sider —, og hvor Spørgsmaalet om det fremtidige Militærberedskab henligger i et Mørke, ud af hvilket ingen endnu er i Stand til at vise Vejen, skulde det synes en naturlig Opgave for Folkets kaarne Tillidsmænd, inden de slutter en Rigsdagssamling som denne, der har frembudt saa mange bemærkelsesværdige Fænomener netop paa det militærpolitiske Omraade, at tage sig paa til Vejledning og Klaring for Befolkningen at drøfte ganske uforbeholdent og hensynsløst redeligt de udenrigspolitiske Forudsætninger for den Ordning, det være sig den ene eller den anden, som fra alle Sider erkendes nødvendigvis maa afløse den Forsvarsordning, vi har i Øjeblikket.

Den højtærede Udenrigsminister har gentagne Gange fremhævet — deri har han ganske Ret, og jeg har sekundært ham trofast — at det er et Lands udenrigspolitiske Stilling, det vil sige dets internationale Stilling, dets folkeretslige Stilling, som er afgørende for, hvorledes dets Militærpolitik, dets forsvarsmæssige eller ikke forsvarsmæssige Beredskab bør lægges til Rette. Herom er vi ikke uenige; men vi bliver meget uenige, naar den højtærede Udenrigsminister hævder, at der med Hensyn til den udenrigspolitiske og folkeretslige Baggrund for Danmarks fremtidige Militærberedskab hersker den mest straalende Klarhed og Enighed saavel i Regeringspartierne som blandt de demokratiske Partier i videre Forstand.

Den højtærede Udenrigsminister vilde gerne give det Skin af, at der i alt, hvad der fra ansvarlig dansk Side paa dette Omraade er foretaget, sagt, skrevet og handlet, lige siden de nordiske Lande allerede midt under Verdenskrigen begyndte at lægge Planer for det kommende Millennium i Europa, har hersket en ubrudt Klarhed, en maalbevidst og sikker Politik fra ansvarlig radikal-socialdemokratisk og fra Venstreregeringernes Side.

Jeg maa maaske minde om, hvad jeg fremhævede, da vi havde den daværende Forsvarsminister Brorsens Forsvarsforslag til Behandling i November eller December 1928, at den meget ansete svenske Folkeretslærer, tidligere Udenrigsminister Friherre Marx von Württemberg i Anledning af Vaabenstilstandsdagen i et Interview til det danske Regeringsblad „Politiken“ uforbeholdent erkendte, at de Forudsætninger, hvorpaa de nordiske Landes delegerede byggede under deres Overvejelser under Krigen af de Forslag, de skulde fremsætte med Hensyn til den fremtidige Fredsorganisation, havde hvilet paa fejlagtige storpolitiske Betragtninger, storpolitiske Betragtninger, som de historiske Begivenheder efter Krigen ganske havde kuldkastet — ja, jeg maa maaske hellere for ikke at blive anholdt af den højtærede Udenrigsminister sige: i alt væsentligt havde kuldkastet.

Jeg maa maaske ogsaa have Lov til at minde om det Resultat — det paaberaabte den højtærede Udenrigsminister sig jo ogsaa —, som et særligt dansk Udvalg, der havde arbejdet med Fredsspørgsmaalet, Folkeforbundet og den nye retslige Ordning af det ved Krigen sammenbrudte Europa, kom til, og som det gav Udtryk, da den højtærede Udenrigsminister sammen med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og forskellige andre danske Repræsentanter